

Z kalendára výročí

(v prvom polroku 2019)

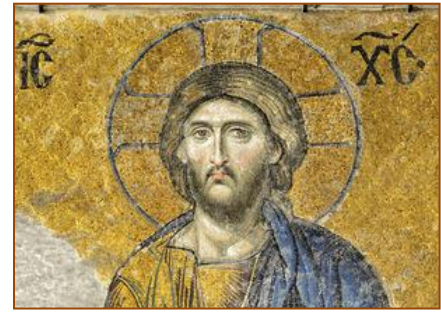
(6 medailónov významných osobností – kresťanov)

(zostavil *Dušan Jedinák*)

Topoľčany
MMXVIII

Úvod

Kresťanstvom sa má uskutočňovať ľudská dôstojnosť v osobnej slobode, s rešpektom k základným ľudským právam (lebo sme stvorení na obraz Boží), praktizovaním vzájomnej lásky. Využívajme príležitosti pre rozvíjanie dialógu medzi všeobecnou kultúrou a kresťanskou vierou prostredníctvom poznávania hodnôt i tvorcov kresťanského umenia a kultúry.

Snád' neexistuje veriaci umelec, ktorého by nepovzbudzovalo zobrazit' Krista na kríži alebo nesúceho kríž. Avšak ten, ktorý niesol kríž, žiada od umelca viac než takýto obraz. Žiada od neho, rovnako ako od každého človeka, nasledovanie, aby sa sám stal obrazom nesúcim kríž Ukrižovaného (Edita Steinová).

Vybral som 6 medailónov osobností, ktoré k tomu, podľa mňa, prispeli a preto chcem na nich v krátkych životopisných medailónoch spojených s niektorými ich myšlienkami, upozorniť aj vás. *Vedou i náboženstvom, matematikou a každým umením, túžbou po pravde a spravodlivosti, pomstou i zmúdením, láskou aj zradou hľadáme nedosiahnuteľné neustálym dosahovaním.*

Ján Chryzostom KOREC

Abraham LINCOLN

Tomáš AKVINSKÝ

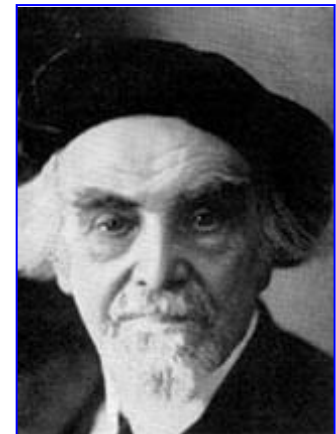
Jean-Baptiste de La Salle

Jozef MURGAŠ

Anton SRHOLEC

Verím v pravý aristokratizmus osobnosti, v existenciu géniov a velikánov, ktorí sú si vždy vedomí povinnosti služby, cítia ju nielen smerom hore, ale aj dole. Neverím však v aristokratizmus skupinový, založený na spoločenskej vyvolenosti...

Práve kresťanstvo učí, že ľudská duša je drahocennejšia než všetky kráľovstvá zeme, kresťanstvo je nesmierne vnímavé voči každému jednotlivému človeku, voči jeho individuálnemu osudu.

Nikolaj A. BERĐAJEV

(8. 3. 1874 – 24. 3. 1948),

ruský mysliteľ, bytostne spojený s buričstvom aj romantizmom, patrí medzi najvýznamnejších svetových mysliteľov 20. storočia, ktorí sa zaslúžil o rozvinutie nábožensko-filozofického myslenia.

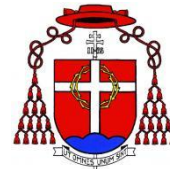
Ján Chryzostom KOREC

(22. 1. 1924 – 24. 10. 2015)

Povedali o ňom: humanista i teológ, intelektuál i robotník, patriot i Európan, literát i kazateľ, biskup i jednoduchý veriaci, hľadajúci vo svetle Kristovom. *Viem, čomu žijem. Viem, za čím kráčam, viem, o kom chcem vydávať svedectvo...*

Vstúpil do Spoločnosti Ježišovej (1939), zmaturoval (1944) v Kláštore pod Znievom, tajne bol vysvätený za kňaza (1.10.1950), tajne aj za biskupa (24.8.1951). Bol odsúdený za vlastizradu (1960), z väzenia vyšiel v roku 1968.

Od pápeža Pavla VI. dostal (1969) biskupské insígnie. Pracoval ako robotník a opravár výt'ahov. V rokoch 1990 – 2005 pôsobil ako nitriansky diecézny biskup, od roku 1991 kardinál. (Bol prvým predstaviteľom slovenskej cirkevnej provincie, ktorý sa stal členom kardinálskeho kolégia.) Korec, najdlhšie vysvätený biskup na svete, bol vždy pevným bodom Katolíckej cirkvi na Slovensku.

Z literárnej činnosti: *O pôvode človeka* (1949), *O kompetencii vied, Nad vznikom a vývojom života* (1971), *Záchrana v Kristovi* (1982), *Úvahy o človeku* (1986), *Vo svetle blahozvestí* (1985), *Kristov kňaz, O poslaní kňaza, Cirkev uprostred problémov, Cirkev v rozvoji* (1987), *Úvahy o človeku* (1986, 1992), *Tisíc rokov Slovenska s Cirkvou* (Bratislava, Lúč 2004). Duchovná literatúra (*Rok nad Posolstvom, Jánovo svedectvo, Nad Lukášovým evanjeliom, Ste svetlo sveta, Ježiš zďaleka i zblízka, Nad Starým zákonom, S úctou voči dejinám*). Trojväzbové dielo *Od barbárskej noci* bolo preložené aj do poľštiny, taliančiny, nemčiny, angličtiny i francúzštiny. Celá knižná tvorba predstavuje vyše 80 titulov kníh.

O dvesto, tristo rokov po nás málokto si bude pamätať politika, prezidenta, alebo premiéra, no Ján Kardinál Korec zostane živým svetlom v našich dejinách aj naďalej (P. Šiška, blog).

Z myšlienok

- *Viera je dar Ducha, ktorého nám dáva vzkriesený Pán... Viera neodcudzuje človeka životu, lež mu dáva podstatný zmysel.*
- *Bez Boha človek ľahko stráca svoju veľkosť... Človek jestvuje len cez Boha... Svet je znamením Boha.*
- *Človek je na obraz Boží... Človek slobodne tvorí sám seba a dotvára svet. Človek je zodpovedný sám za seba a vo svojej slobode je zodpovedný i za svoj svet... Človek je vedomé ohnisko, ktoré pozoruje svet.*
- *Ak pripúšťam Boha, uznávam, že svet má zmysel... Nebyť Boha, nebol by tu svet a ja a my.*

- ***Ak žijete v pravde a podľa pravdy, ste vnútorne slobodní a v konečnom dôsledku šťastní.***

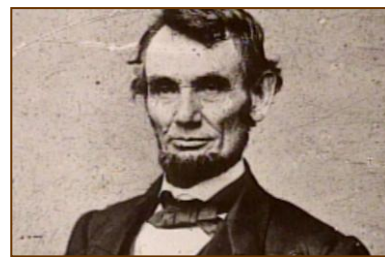
- *Kresťanstvo a Cirkev so všetkými duchovnými hodnotami, s kultúrou, dejinami svätcov a inštitúciami služby, s prejavmi lásky, modlitieb i myslenia, s európskou civilizáciou, ktorú spolutvorilo, s mysliteľmi a univerzitami – to všetko je pre celý vesmír nenahraditeľných hodnôt. Napriek mnohým zlyhaniam, ktoré registrujeme aj v dejinách Cirkvi, kresťanstvo bolo, je a som presvedčený, že aj bude pre svet požehnaním.*

Abraham LINCOLN (12.2.1809 – 15. 4. 1865)

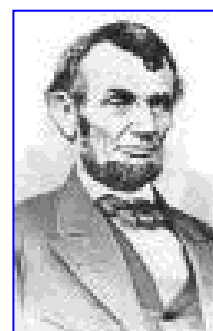

Americký právnik, politik, spoluzakladateľ Republikánskej strany (1854), prezident USA (1861–65), sa stal obeťou atentátu. Vnímal politiku ako javisko pre komédie i tragédie, na ktorých sa máme naučiť pokore. Bol známy svojou priamosťou, až drsnou úprimnosťou, praktickosťou. Uznal, že z vojny, aj keby bola spravodlivá, nikto nezostane bez morálnej ujmy. Mal odpor k politickému triumfalizmu, vedel, že politika je obmedzeným nástrojom pre spoločenský poriadok. S pokorou ponúkal úvahy o zrode slobody pred Bohom, na základe mravnosti bez relatívnych interpretácií. Vyhlásil (1.1.1863) deklaráciu rovnoprávnosti. *Statočný Abo* sa stal príkladom morálneho politického vodcu kráčajúceho za všeobecnou slobodou a spravodlivosťou.

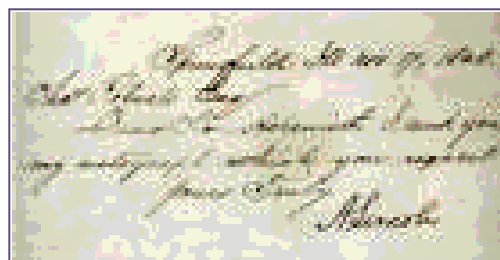

Z myšlienok

- ❖ *Rovnako ako nechcem byť otrokom, nechcem byť ani pánom.*
- ❖ *Ten má právo kritizovať, kto má odvahu pomáhať.*
- ❖ *Ak chceš poznať charakter človeka, daj mu moc.*
- ❖ *Priateľ je človek, ktorý má tých istých nepriateľov ako vy.*
- ❖ *Nikdy som nezabudol vytrhnúť bodliak a zasadiť kvetinu tam, kde som si myslel, že vykvitne.*
- ❖ *Robím najlepšie, ako viem, maximum z toho, čo vládzem; a toto budem robiť až do konca. Ak sa na konci ukáže, že som robil dobre, nezaváži nič z toho, čo povedali proti mne. Ak sa na konci ukáže, že som robil zle, nič na tom nezmení ani desať anjelov, ktorí budú prisahať, že som robil dobre.*
- ❖ *Nemusím vyhrať za každú cenu, ale musím žiť v pravde. Nemusím mať úspech za každú cenu, ale musím sa správať podľa svojich zásad.*
- ❖ *Je málo vecí úplne zlých alebo úplne dobrých. Takmer vo všetkom, zvlášť vo vládnej politike, sú neoddeliteľne vedľa seba dobro i zlo, preto sa neustále musíme rozhodovať, čo z oboch prevažuje.*
- ❖ *Žiadny človek nemá takú dobrú pamäť, aby uspel so lžou... Je možné stále klamať niektorých alebo občas oklamať všetkých, ale nemožno stále klamať všetkých.*
- ❖ *Ludia, ktorí si cenia svoje výhody viac, než princípy, stratia nakoniec oboje.*
- ❖ *Manželstvo – to nie je ani peklo, ani raj, ale jednoducho očistec.*
 - ❖ *Sloboda bez poslušnosti je zmätok a poslušnosť bez slobody je otroctvo.*
- ❖ *Za všetko, čo som alebo o čom sa domnievam, že som, vďačím svojej matke.*
- ❖ *Nie je nič mocnejšie ako myšlienky, ktorých čas nadišiel.*
 - ❖ *Božie súdy sú naprosto správne a spravodlivé.*

❖ **Otec ma učil pracovať,
no neučil ma láske k práci.**

Tomáš AKVINSKÝ

(okolo 1225 – 7. 3. 1274)

Jeden z najvýznamnejších teológov katolíckej cirkvi. Od útleho veku bol na výchove v benediktínskom kláštore v Monte Cassino. V roku 1244 sa stal dominikánom. Študoval na univerzite v Neapoli (1239) i v Paríži (1245–1248). V Kolíne nad Rýnom bol žiakom (1248–1252) Alberta Veľkého, ktorý ho odporučil za učiteľa v Paríži (1252–1259; tu pôsobil aj v rokoch 1268–1272). Bol generálnym kazateľom v Taliansku (Neapol, Orvieto, Viterbo, Rím).

V Neapoli zakladal (1272–1274) rehoľnú univerzitu. Svojou pozoruhodnou argumentáciou, hlbokou nábožnosťou a obdivuhodnou bezúhonnosťou života získal prezývku *Anjelský učiteľ*. Napísal: *Suma proti pohanom*, *Suma teologická*, *O dokonalosti duchovného života*, *O jednote rozumu*, *O pravde*, *O duši*. Ukázal možnosť pre racionálne prijatie Božej existencie (naznačil päť ciest k tomuto poznaniu: prvý hýbateľ; prvá účinná príčina; nevyhnutné trvalé bytie; dokonalá добрota; rozumný usporadúvajúci princíp) dôverou v ľudský intelekt cez prirodzené poznanie a správne usudzovanie. Prispel k súdržnosti náboženskej viery a dôsledne uvažujúceho ľudského rozumu. Nehlásal len duchovnú povinnosť kresťanskej viery, ale aj spoločenskú povinnosť nezištných skutkov. Zmieril pohanského Aristotela s Kristom, zmieril náboženské pravdy poznané vierou s poznatkami získanými ľudským rozumom. Vytvoril najsúdržnejšiu syntézu kresťanského náboženstva s klasickou filozofiou. K jedinej pravde vedie aj cesta správne uvažujúceho ľudského rozumu, aj cesta prehlbovanej viery z prijatého Božieho zjavenia.

Z myšlienok

- *Ľudské poznanie vzniká v dôsledku rozumového rozboru vecných foriem v podobe, v akej sú prístupné zmyslovému vnímaniu.*
- *System konečného získava existenciu účasťou (participáciou) na božskom... Substancie konečných vecí sú zjednotením látky a formy.*
- *Boh je súcno (ens) zo svojho vlastného bytia... každé iné súcno je súcno z účasti... V Bohu je esencia i existencia neoddeliteľná, ba totožná; k tomu „čo“ Boh je, patrí, „že“ je... Boh nie je len prvou príčinou každého pohybu v systémoch konečných, ale je tiež súbežnou príčinou všetkých priebehov v prírode.*
 - ***Prirodzený zákon nie je nič iné, než od Boha dané svetlo rozumu.***
- *Účelom pôsobenia pravdy je, aby sa do duše vtlačil celý poriadok vesmíru.*
- *Láska je priateľstvo človeka s Bohom... Žiť v pokoji je záležitosťou lásky. Ale položiť základ pre pokoj, to je úloha pre múdrosť, ktorá všetko usporadúva. Na múdrosť nás pripravuje pokora... Blaženosť človeka spočíva v poznaní Boha.*
- *Svätosť nespočíva v tom, že veľa vieme alebo veľa rozjímame; veľké tajomstvo svätosti je v tom, že veľmi milujeme.*
- ***Keď dávame, dostávame; keď odpúšťame, bude nám odpustené; keď milujeme druhých, vytvárame skutočne ľudské vzťahy a pomáhame zrodu lepšieho sveta.***
- *Pokiaľ milujem dobro len pre svoje potešenie, je to láska dychtivá, keď ma láka úžitok z nejakého dobra, je to láska užitočná a ak milujem pre jeho hodnotu bez ohľadu na osobné výhody, je to láska priateľská.*

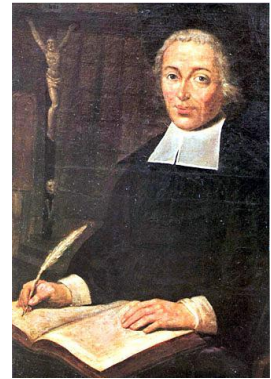

Jean-Baptiste de La Salle

(30. 4. 1651 – 7. 4. 1719)

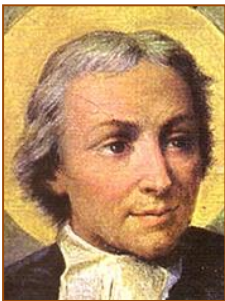

Pochádzal z mnohodetnej francúzskej šľachtickej rodiny. Napriek zvučnému menu rodina de La Salle žila skromne a usporiadane. Výsledkom boli viaceré duchovné povolania: traja synovia sa stali kňazmi a jedna dcéra rehoľnou sestrou. Ján Krstiteľ študoval v rodnom Remeši a v Paríži. Stal sa (1678) kňazom a získal (1680) doktorát teológie. Chcel, aby mládež nielen dobre vyučovali, ale aby aj správne vychovávali, a to predovšetkým príkladom vlastného kresťanského života. Zakladal školy pre deti z chudobných rodín. Na prípravu učiteľov založil kongregáciu *Školských bratov* (1684). Odporúčal vyučovanie v materinskom jazyku, zákaz

telesných trestov, vytváranie obecných škôl, zriaďovanie učiteľských ústavov. Zvolil si ideál evanjeliovej chudoby. Už počas zakladateľovho života viedli *školskí bratia* rozličné druhy škôl. Napísal diela *Návod na správu školy*, *O povinnostiach bratov*, *Povinnosti kresťana*, *Rozjímania*. V severozápadnom Francúzsku, ním založená kongregácia mala (r. 1719) 22 domov s 200 bratmi a 10 tisíc žiakmi. Vtedy si už cenili *lasaliánske dielo* aj mnohí z tých, čoho predtým ponižovali a robili mu ťažkosti, kde len mohli. V rímsko-katolíckej cirkvi ho pápež Lev XIII. vyhlásil (1888) za blahoslaveného a (1900) za svätého. Pápež Pius XII. vyhlásil (1950) sv. Jána Krstiteľa de La Salle za nebeského ochrancu učiteľov a učiteliek. Dnes uznávame, že v cirkevných školách patria medzi kľúčové výchovné princípy viera, hlásanie evanjelia, rešpekt pre všetky osoby, kvalita vzdelávania i sociálna spravodlivosť.

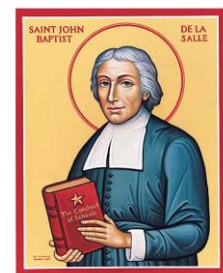
Z myšlienok

*Preukazujte veľkú vládnuosť a lásku mladým ľuďom, ktorých vyučujete.
Môžete robiť zázraky dotykom srdca tých, ktorí boli zverení vašej starostlivosti.
Poverenie výučbou mladých je veľký dar a milosť Božia.
Mladí ľudia potrebujú svetlo od pozorných sprievodcov, aby ich viedli na ceste spásy.*

- *Mladí ľudia potrebujú dobrých učiteľov, ako viditeľných anjelov.*
- *Urobte svoj podiel v pomoci vybudovať kráľovstvo Božie v srdciach svojich študentov...*
- *Boh od teba očakáva, že sa dotkneš srdca.*
- *Vyučovanie je jednou z najdôležitejších prác v Cirkvi.*
- *Spôsob, akým sa správate, by mal byť vzorom pre tých, ktorých vyučujete.*
- *Tvoja viera by mala svietiť pre tých, ktorých vyučuješ.*
 - ***Vaša tvár by mala vyžarovať šťastie, ukazovať nehu i rešpekt.***
- *Inšpirujte a ved'te ostatných tým, že ich povzbudíte.*
- *Niektorí študenti vyžadujú veľkú jemnosť, zatiaľ čo ostatní budú musieť byť usmernení aj pevnosťou.*
- *Čím viac milujete mládež, tým väčšie budú účinky Božej milosti.*

Jozef MURGAŠ – húževnatý kňaz i nadaný vynálezca

V Rusku vysielal prvý rádiogram A.S. Popov (1859–1905) v roku 1896. Talian G. Marconi (1874–1937) obdržal prvý patent na bezdrôtový telegraf v roku 1897. Slovak **Jozef Murgaš** (17. 2. 1864 – **11. 5. 1929**) získal v USA roku 1904 patent na *Tón-systém*, pretože skonštruoval prijímacie a vysielacie zariadenie, v ktorom sa signály líšili nie dĺžkou, ale rôznym tónom (kmitočtom). Vo vysielacej stanici použil dva rôzne prerušovače, čím získal tóny rôznych frekvencií a prepínačom páčky zapájal raz jeden prerušovač, ktorého signál zodpovedal bodke, potom druhý, ktorého signál zodpovedal čiarke. Za ďalších sedem rokov Murgašovi uznali ešte jedenásť patentov (napr. zariadenie pre výrobu elektromagnetických vln, detektor magnetických vln, prístroj na výrobu elektrických oscilácií) s originálnymi zlepšeniami v odbore bezdrôtovej telegrafie. V zborníku *Tovaryšstvo* (z roku 1900) bol uverejnený jeho jediný článok na Slovensku: *Telegrafovanie bez drôtu*.

Rodiskom Jozefa Murgaša bola horská dolina Farbenô pri osade Jabříková neďaleko Tajova. V základnej škole bol bystrým žiakom, na gymnáziu v Banskej Bystrici vynikal v prírodných vedách a ukázal a aj jeho talent v kreslení. Navštevoval aj ateliér, v ktorom pracoval J.B. Klemens (1817–1883). Neskôr študoval v bratislavskom seminári (1880–82) a potom aj v Ostrihome (1882–84). Bohoslovecké štúdiá ukončil v Banskej Bystrici (1888) a bol vysvätený za kňaza. Ako kaplán začal pôsobiť v Dubovej a potom

ho prekladali aj do Chrenovca, Slov. Lupče a Lopeja. Na podnet maliara Dominika Skuteckého (1849–1921) odišiel **Murgaš** študovať maliarstvo do Budapešti (1889–90) a potom do Mníchova (1890–93). Neskôr namaľoval nielen veľa obrazov pre kostoly v banskobystrickej diecéze a v americkom pôsobisku, ale aj portréty priateľov a zákutia slovenských dedín. Možno aj pre ťažkosti po označení za pansláva odišiel slúžiť krajanom za more. Na jar roku 1896 nastúpil v Rotterdame na parník, 18 dní sa plavil do New Yorku. Usadil sa v malej baníckej osade Wilkes–Barre v Pensylvánii, kde žilo asi 70

slovenských rodín. Zriadil tu nielen faru, kostolík a cintorín, ale aj školu, knižnicu, ihrisko. Mal aj možnosť vybudovať si malé elektrotechnické laboratórium. Prvú patentovú prihlášku podal v októbri 1903. S finančnou a technickou pomocou podnikateľskej spoločnosti postavil pomerne vysokú (60 m) skúšobnú prijímaciu i vysielaciu anténu a uskutočnil prenos telegrafickej správy do vzdialenosti asi 30 kilometrov. Traduje sa, že 25. júla 1905 bola vyslaná a zachytená telegrafická správa s textom: *Chváľte Boha, od ktorého všetko požehnanie prichádza!* Vtedy sa hovorilo, že správa bola zachytená aj vo vzdialenosti až 200 km. Víchrica koncom roka 1905 zničila stožiare, ďalšie financie na prevádzku neboli. Murgašove patenty študovali a zdokonalili aj Marconi a Fessenden.

Reverend **Murgaš** bol zakladajúcim členom Slovenskej ligy v Amerike, jedným zo signatárov Pittsburgskej dohody (1918) a organizačne i finančne prispel aj na základný valutový fond budúcej Česko–Slovenskej republiky. V roku 1920 sa vrátil do vlasti a chcel vyučovať elektrotechniku, ale nespĺňal podmienky na požadované vzdelanie. Možno dosť znechutený sa vrátil za „veľkú vodu“. Usilovný **Jozef Murgaš** sa venoval aj pestovaniu kvetov, zbieraniu húb, nerastov a rastlín. Zanechal bohatú zbierku motýľov (asi 9 tisíc exemplárov).

Jozef Murgaš bol veľmi známou osobnosťou, mal mimoriadne zásluhy o bezdrôtovú telegrafiu. Postavil vo Wilkes Barre iskrovú stanicu ešte skôr ako Marconi a úplne prepracoval svoj vynález. Murgaš predal potom svoje patenty a prispel tak k zdokonaleniu metód Marconiho. Toto bola správa americkej tlačovej agentúry United Press o Murgašovej smrti, ktorú uverejnil aj Slovenský denník 15. mája 1929. Nezvyčajne šľachetný Jozef Murgaš, kňaz i technik, prírodovedec i národovec, kresliar i vynálezca, nepochybne patrí medzi významné osobnosti našej histórie. Natrvalo zostane zapísaný medzi priekopníkov rádiotelegrafie i podporovateľov slovenskej národnej komunity.

Anton SRHOLEC (12.6.1929 – 7.1.2016)

Obľúbený kňaz, spisovateľ a charitatívny pracovník. Vstúpil (1946) do saleziánskej spoločnosti s cieľom venovať sa výchove chudobnej mládeže.

Za nelegálny prechod štátnej hranice ho odsúdili (1951) na dvanásť rokov väzenia v jáchymovských uránových baniach. Po amnestii (1960) pracoval ako robotník v Skalici, Ostrave a Bratislave. Dostal sa (1969) na štúdiá na Pápežskej univerzite v Turíne, neskôr do Ríma, kde ho pápež Pavol VI. vysvätil (17. 5. 1970) za rímskokatolíckeho kňaza. Za organizáciu národnej púte na Velehrad (1985) mu odňali štátny súhlas. Po novembri 1989 zostal mimo pastorácie, v dôchodku. Založil resocializačné zariadenie pre bezdomovcov. Je autorom kníh *Svetlo z hlbín jáchymovských lágrov*,

Oceľové srdcia, súboru úvah *Experiment lásky*, *Nová rodina v novom svete*, *Každodenné zamyslenia* a *Ako čerstvý chlieb*.

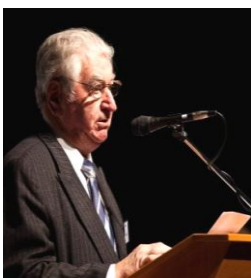
Anton Srholec sa vždy solidarizoval s tými, ktorí boli prenasledovaní (František Mikloško).

Z myšlienok

✓ **Budúcnosť kresťanstva je v jeho pravdivosti...**

- ✓ *Kresťanstvo sa nediskutuje, kresťanstvo sa žije...*
- ✓ *Poznanie zmyslu je zdrojom sily.*
- ✓ *Dávaš len to, čo máš, čím si sa stal a nie to, čo si sa naučil a čo hráš.*
- ✓ *Naše svedectvo a príklad kresťana znamená viac ako naše kázne.*
- ✓ *Môžeš rozprávať čo chceš a akokoľvek sväto a pekne. Ak za tým nestoja skutky, sú to len prázdne reči. Dnes jedno gesto znamená viac ako celé litánie.*
- ✓ *K životu patrí aj prehra, smola, alebo takzvané nešťastie. Keď sa však k nemu človek postaví poctivo a prijme ho, tak sa preňho môže stať šťastným obratom a východiskom.*
- ✓ *Choroba je dobrá vec. Je to príležitosť zamyslieť sa, považovať o tajomstve smrti a uvedomiť si, že svet pôjde aj bez nás.*
- ✓ *Čím viac však staviame na materiálne hodnoty, tým viac nás zotročujú. Keď sme nútení rezignovať na ne, rozvazujú sa nám putá.*
- ✓ *Pravá radosť je tam, kde človek môže všetko čakať od Boha a všetko mu môže ponúknuť.*
- ✓ *Aj pravdu ľahšie unesie človek otvorený pre absolútnu pravdu.*
- ✓ *Musíš sa obetovať, aby si aspoň niektorých zachránil. Tých, ktorým mráz ešte nespálil krídla.*
- ✓ *Najväčšie, ľudsky povedané "úspechy" sa dosahujú až za hranicami toho, čo je našou povinnosťou.*
- ✓ *Nel'akaj sa nepriateľov. Tí mali sa boja a veľkí ťa môžu len zabiť alebo znásobiť. V každom prípade ti poslúžia.*
- ✓ *Nikoho nekritizuj a nesúd'. Každý si bude zodpovedať za svoje skutky. Mlč a pracuj na sebe. Cirkev vždy držali svätci a nie reformátori.*

S námahou, ľútosťou, bolesťou a pokorou musíš v sebe hromadiť a chrániť svetlo. To je zmysel celej tvojej činnosti. Tento svet iné ani nečaká. Ak nie si svetlom, nedávaš nič.

Človek musí dať životu zmysel, aby ho naplňal každý deň, tvorbou, zmyslom, zápasom o spravodlivejší svet,

Poznám zákon, že príliš veľa hmoty, ľudí rozdeľuje a skromnosť, obmedzenia a disciplína ich zjednocujú.

Viera sa v dnešnom svete stáva vedou, dokonca jedinou vedou o skutočnom živote.

- ❖ *Snažme sa obohatiť spoločnosť, pretože len to zase obohacuje človeka.*
 - ❖ *Pravdu treba vyhlásiť ako studňu.*
 - ❖ *Mám rád, keď človek vydáva zo seba svetlo.*
 - ❖ *Iba duch zúrodňuje rozum.*
- ❖ *Človek si myslí, že prejavy života sa riadia výpočtom... výpočty sú iba plášťom jeho túžby.*
 - ❖ *Myšlienky majú takú hodnotu, akú majú ľudia.*
 - ❖ *Budeš navždy zodpovedný za to, čo si k sebe pripútal.*

A. de Saint-Exupéry
(29.6.1900 – 31.7.1944)